

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ «ВИШНЯНСЬКИЙ
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
в.о директора Відокремленого
структурного підрозділу «Вишнянський
фаховий коледж Львівського
національного університету
природокористування»



Наталія ГАЛУШКА

Наталія Галушка 2024 р.

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
з предметів «Українська мова» та «Історія України»
для вступників на основі базової загальної середньої освіти
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра**

2024


Розробники програми:

Бородко Р.Б., викладач української мови, кваліфікаційна категорія «спеціаліст вищої категорії», педагогічне звання «викладач-методист».

Хамець Н. Я., викладач історії України, кваліфікаційна категорія «спеціаліст першої категорії».

Програму вступного випробування розглянуто та схвалено на засіданні циклових комісій загальноосвітніх дисциплін, соціогуманітарних дисциплін та іноземних мов

Протокол № 9 від 23 квітня 2024

Голова циклової комісії загальноосвітніх дисциплін  Руслана БОРОДКО

Протокол № 9 від 23 квітня 2024

Голова циклової комісії соціогуманітарних дисциплін та іноземних мов

 Марія РОНДЯК

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

В умовах сучасної освіти українська мова та історія України є одними із головних дисциплін, що сприяють формуванню ключових та предметних компетентностей здобувачів освіти. Вони направлені на розвиток особистості, яка поєднує в собі творчий потенціал до навчання, ініціативність до саморозвитку та самонавчання в сучасних умовах, здатність ідентифікувати себе як важливу і відповідальну складову українського суспільства, яка готова змінювати і відстоювати національні цінності українського народу.

Сучасність потребує від кожної людини, по-перше, високої культури мовлення, обов'язковим елементом якої є бездоганна грамотність, адже сформовані правописні уміння й навички – це основа для реалізації загальної мовної компетентності особистості, потрібної не лише на період навчання, а й для стратегії вдосконалення власного мовлення впродовж усього життя. По-друге, особлива роль належить історичній освіті, адже обираючи спосіб увічнити минуле, нація водночас обирає своє майбутнє, тому саме історія виконує місію консолідації української політичної нації, стає важливим фактором стабільності й злагоди в державі, готує молодь до життя у відкритому світі, зорієнтованому на ліберальні й демократичні цінності, а водночас прищеплює їй патріотичне пошанування власної самобутності. Тому саме ці предмети є обов'язковими при вступі до закладу фахової передвищої освіти.

Вступне випробування з української мови та історії України проводиться для вступників на основі базової загальної середньої освіти (9 класів), які відповідно до Правил прийому до Відокремленого структурного підрозділу «Вишнянський фаховий коледж Львівського національного університету природокористування» в 2024 році мають право брати участь у конкурсному відборі осіб. Вступне випробування проводиться у формі співбесіди.

Програма співбесіди з української мови та історії України розроблена на основі чинних програм з української мови та історії України для середніх загальноосвітніх навчальних закладів (рівень стандарту), затверджених Міністерством освіти і науки України. Співбесіда передбачає перевірку знань вступників з базових предметних умінь та навичок. Оскільки обсяг вимог до знань та вмінь вступників відповідає навчальним програмам для базової середньої освіти, тому готуватись до вступних випробувань можна за шкільними підручниками чи довідниками з української мови та історії України.

Програма співбесіди містить такі частини: пояснювальна записка, програми з предметів «Українська мова» та «Історія України», характеристика співбесіди та критерії оцінювання підготовленості вступників, рекомендована література для підготовки до співбесіди.

Зміст програм з української мови та історії України структуровано за відповідними розділами та темами.

УКРАЇНСЬКА МОВА

1. Фонетика і орфографія

1.1. Велика літера у власних назвах

Написання імен, по батькові, прізвищ, псевдонімів, прізвиськ. Складні прізвища, псевдоніми та імена, що пишуться через дефіс. Написання власних назв іншомовного походження. Написання індивідуальних назв: міфологічних істот і божеств, дійових осіб у літературних творах. Назви найвищих державних та міжнародних посад, міністерств, управлінь, установ і організацій. Астрономічні, історичні, літературні, географічні й топографічні назви.

1.2. Вживання м'якого знака. Вживання апострофа

Вживання м'якого знака після м'яких д, з, с, дз, ц, л, н у кінці слова та складу, після м'яких приголосних у середині складу перед о. У суфіксах іменників, прикметників та прислівників (-зький, -ський, -цький; -зькість, -ськість, -цькість; -зько, -сько, -цько; -зькому, -ському, -цькому; -зьки, -ськи, -цьки). Суфікси -еньк-, -оньк-, -есеньк-, -ісіньк-, -ісіньк-. Ъ у родовому відмінку множини іменників жіночого роду м'якої групи і відмінків середнього роду на -нн(я), -ц(е)II відміни, у дієслівних формах дійсного та наказового способу.

Вживання апострофа на позначення роздільної вимови після твердих приголосних перед я, ю, є, ї (у корені та після префіксів). Апостроф у словах іншомовного походження.

1.3. Ненаголошені голосні [e], [и], [o]

Написання Е, И, О у ненаголошених складах за умови добору перевірного слова із наголосом на Е, И, О.

1.4. Чергування приголосних при словозміні й словотворенні

Зміни приголосних у непрямих відмінках іменників, а також при утворенні нових слів. Групи чергувань г-з-ж, к-ц-ч, х-с-ш. Зміни приголосних при пом'якшенні. Основні позиції чергувань

1.5. Спрощення в групах приголосних. Подвоєння, подовження приголосних

Випадні Д і Т у групах -ждн-, -здн-, -стн-, -стл-.

Випадний К у групах -зкн-, -скн- при творенні дієслів і з суфіксом -ну-.

Випадний Л у групі приголосних -слн-.

Збіг приголосних. Подвоєння Н перед суфіксом -ість. Буквосполучення -нн- у прикметникових суфіксах. Подовження приголосних д, т, з, с, л, н, ж, ш, ц, ч перед Я, Ю, Є, І.

1.6. Написання префіксів роз-, без-, через-, з-(зі-)

Перехід З-уС- перед глухими приголосними, З-уЗІ- з метою уникнення збігу приголосних.

1.7. Правила переносу слів

Сполучення ДЖ, ДЗ при переносі. Апостроф і м'який знак при переносі. Склади з однієї літери. Перенос складних слів, аббревіатур, прізвищ з ініціалами, умовних скорочень.

1.8. Правопис слів іншомовного походження

Передача голосних і приголосних звуків у словах іншомовного походження. Подвоєні й неподвоєні приголосні. Групи приголосних з голосними. Вживання апострофа і м'якого знака в словах іншомовного походження. Відмінювання слів іншомовного походження.

1.9. Написання складних і складноскорочених слів

Загальні правила правопису складних слів. Сполучні голосні. Написання разом, окремо або через дефіс складних іменників, прикметників, числівників та займенників, прислівників. Прикладка. Складні прийменники, сполучники, частки. Правопис складноскорочених слів.

2. Морфологія. Частини мови

2.1. Написання іменників. Пояснення до форм родового відмінка однини іменників чоловічого роду II відміни

Відмінювання іменників в однині та множині з урахуванням групи і відміни. Невідмінювані іменники. Закінчення - а (- я) або - у (- ю) в родовому відмінку однини іменників II відміни.

2.2. Відмінювання імен побатькові. Відмінювання прізвищ

Особливості відмінювання імен побатькові. Відмінювання чоловічих та жіночих прізвищ. Особливості відмінювання прізвищ на -ко, а також прізвищ іменникового походження.

2.3. Написання прізвищ і географічних назв

Труднощі перекладу прізвищ і географічних назв. Правопис голосних у корені.

2.4. Написання прикметників

Тверда і м'яка група прикметників. Особливості відмінювання прикметників. Ступені порівняння: проста і складена форма. Зміна основи деяких прикметників. Прикметники, що не утворюють ступенів порівняння.

2.5. Написання числівників

Числівник як частина мови. Кількісні, порядкові, дробові числівники. Прості, складні і складені числівники.

2.6. Зв'язок числівників з іменниками, правопис

Узгодження і керування у сполученнях числівників з іменниками. Особливості відмінювання числівників. Написання цифр словами у словосполученнях і реченнях.

2.7. Написання займенників

Особові, присвійні, вказівні, питальні, означальні займенники. Зворотний займенник себе. Особливості відмінювання. Правопис складних (неозначених і заперечних) займенників.

2.8. Прислівник. Розряди, творення і правопис

Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням. Творення прислівників від інших частин мови. Утворення ступенів порівняння. Правопис складних прислівників. Правопис прислівників і з префіксом ПО-.

2.9. Прийменник. Сполучник. Частка. Вигук

Поняття про службові частини мови. Вираження прийменниками різноманітних відношень відмінкових форм з дієсловами та іншими словами в реченні. Походження прийменників. Прості, складні і складені прийменники.

Вживання прийменників з формами непрямих відмінків. Прості, складні і складені сполучники. Сполучники сурядності: єднальні, протиставні і розділові. Сполучники підрядності: часові, причинові, цільові, умовні, допустові, наслідку, порівняльні. Групи часток за значенням. Словотворчі і формотворчі частки. Творення вигуків. Розряди вигуків за значенням.

3. Синтаксис і пунктуація

3.1. Речення з однорідними членами. Речення з відокремленими членами

Поняття про ускладнене речення. Однорідні члени речення. Сполучники і розділові знаки при однорідних членах речення. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення. Поняття і умови відокремлення другорядних членів речення. Відокремлені прикладки. Уточнюючі члени речення. Звертання. Вставні слова, сполучення слів, речення. Способи вираження і виділення звертання. Значення вставних слів, сполучень слів і речень, вживання розділових знаків.

3.2. Складне речення

Поняття про складне речення. Типи складних речень.

3.3. Складносурядні речення

Структура складносурядних речень. Відношення між частинами складносурядних речень (єднальні, протиставні, зіставні, розділові, приєднувальні). Вживані сполучники. Вживання розділових знаків.

3.4. Складнопідрядні речення

Поняття про складнопідрядне речення. Види підрядних частин (місця, часу, причини, наслідкові, мети, порівняльні, умовні, допустові, супровідні). Вживання сполучників і розділових знаків.

3.5. Складнопідрядні речення з кількома підрядними

Види зв'язків частин у складнопідрядному реченні з кількома підрядними. Вживання розділових знаків.

3.6. Безсполучникові складні речення. Розділові знаки в них
Безсполучникові складні речення з однотипними частинами (одночасність перелічуваних явищ)

Складні речення з різними видами зв'язку

Поєднання різних видів зв'язку у складному реченні. Вживання розділових знаків.

3.7. Пряма й не пряма мова

Вживання розділових знаків при прямій мові. Передача чужої мови у вигляді складнопідрядного речення – непряма мова. Цитата.

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ЗНАТЬ І УМІНЬ ВСТУПНИКІВ

Вступник повинен *знати*:

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їх характеристику, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;

- розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;

- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слів;

- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;

- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;

- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні;

- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;

- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою;

- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них.

Вступник повинен *вміти*:

- говорити українською мовою з дотриманням правил орфоепії;

- застосовувати теоретичні знання для створення висловлювань у різних стилях і видах мовлення.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

№	Розділ програми	Зміст програми
1	Вступ	Предмет історії України, її періодизація. Джерела.
2	Стародавня історія України	<p>Поява і розселення людей на території України. Кам'яний вік. Палеоліт. Мезоліт. Неоліт. Форми суспільної організації у кам'яному віці. Енеоліт. Трипільська культура (етнічна приналежність; поселення; господарство; релігія та культура).</p> <p>Бронзовий вік. Племена раннього залізного віку на території України: киммерійці, скіфи, сармати (суспільний устрій, релігія, господарство, військова справа).</p> <p>Античні міста-держави на території України (причини грецької колонізації, господарство; політичний устрій; культура і релігія; найбільші міста).</p> <p>Боспорське царство. Велике переселення народів. Давні слов'яни (походження; господарство; розселення).</p> <p>Східні слов'яни. Племена східних слов'ян (заняття, вірування, побут та звичаї).</p>
3	Русь – Україна (Київська держава)	<p>Розселення східнослов'янських племінних союзів (поляни, сіверяни, уличі, тиверці, хорвати (білі хорвати), волиняни (дуліби, бужани), древляни). Назва «Русь». Руська земля. Утворення Русі-України (Київської держави). Внутрішньо- та зовнішньополітична діяльність перших київських князів (Олега, Ігоря, Ольги, Святослава) Державотворення кінця X - середини XI ст. (Володимир Великий, Ярослав Мудрий). Запровадження християнства як державної релігії. «Руська правда». Правління наступників Ярослава Мудрого. Русь Україна (Київська держава) в першій третині XII ст. Боротьба з половецькою загрозою. Роздробленість Русі-України (Київської держави). Суспільно-політичне та господарське життя. Культура й духовність.</p>
4	Королівство Руське (Галицько-Волинська держава). Монгольська навала.	<p>Об'єднання Галицького та Волинського князівств. Правління князя Романа Мстиславовича. Князювання Данила Галицького. Доля Галицько-Волинського князівства після смерті Данила Романовича. Монгольська навала на південно-західні землі Русі. Похід Батия на Київ. Наслідки золотоординського ярма для українських земель. Суспільно-політичне та господарське життя. Культура й духовність.</p>
5	Руські удільні князівства у складі іноземних держав у другій половині XIV – першій половині XVI ст. Кримське ханство.	<p>Боротьба Польщі, Угорщини та Литви за Галицько-Волинську спадщину. Входження українських земель до складу Литовської держави. Розгром татар на річці Сині Води. Кревська унія.</p> <p>Політичне становище українських земель після унії. Правління князя Вітовта. Городельська унія. Князювання Свидригайла Ольгердовича. Відновлення та остаточна ліквідація Київського та Волинського удільних князівств.</p>

		<p>Утворення Кримського ханства та його перехід у васальну залежність від Туреччини. Виникнення українського козацтва. Включення Закарпаття до складу Угорщини, Буковини до складу Молдавського князівства. Московсько-литовські війни. Господарське життя України. Розвиток ремесел та торгівлі.</p> <p>Магдебурзьке право. Соціальний устрій. Литовські статuti. Антифеодальний рух. Розвиток культури та освіти.</p>
6	Українські землі в складі Речі Посполитої у другій половині XVIст.	<p>Люблінська унія та її вплив на українські землі. Зміни в соціальній структурі українського суспільства. Виникнення Запорозької Січі. Д. Вишневецький. Реєстрове козацтво. Козацькі повстання 90-х років XVI ст. Братський рух. Утворення УГКЦ. Культура й духовність.</p>
7	Українські землі в складі Речі Посполитої в першій половині XVIIст.	<p>Зміни в соціально-економічному житті. Морські походи козаків. Участь українського козацтва в Хотинській війні. П. Конашевич-Сагайдачний. Козацькі повстання 1620-1630-хрр. «Ординація Війська Запорозького...». Відновлення вищої православної церковної ієрархії 1620 р. Петро Могила. Розвиток освіти та культури.</p> <p>Острозька академія. Києво-Могилянський колегіум. Друкарство (ШвайпольтФіюль, Франциск Скорина, Іван Федоров).</p>
8	Національно-визвольна війна українського народу середина XVII ст.	<p>Причини, характер та рушійні сили національно-визвольної війни українського народу. Її періодизація.</p> <p>Воєнні дії 1648-1649 рр. Зміни в суспільно-політичному житті. Утворення Української козацької держави – Війська Запорозького. Зборівський мирний договір. Воєнно-політичні події 1650-1653 рр.</p> <p>Білоцерківський договір. Українсько-московські відносини. Переяславська рада. Березневі статті та їх значення. Завершення війни. Діяльність Богдана Хмельницького.</p>
9	Козацька Україна наприкінці 50-80-хрр. XXст.	<p>Становище Української держави після смерті Богдана Хмельницького. Гетьманування І.Виговського.</p> <p>Умови Гадяцького договору. Московсько-українська війна 1658-1659 рр. та її наслідки. Гетьманування Юрія Хмельницького.</p> <p>Початок поділу України. Період «Руїни» та його наслідки. Чигиринські походи турецько-татарського війська.</p> <p>Умови та значення для України Бахчисарайського мирного договору та «Вічного миру». Роль і місце Запорозької Січі під час національно-визвольної війни та Руїни. Іван Сірко.</p> <p>Занепад Правобережжя. Запорозька Січ у складі Гетьманщини. Слобідська Україна.</p>

10	Українські землі наприкінці XVII –першій половині XVIII ст.	<p>Гетьманування І. Мазепи. Коломацькі статті. Відродження козацького устрою на Правобережній Україні.</p> <p>Причини, перебіг та наслідки національно-визвольного повстання на Правобережжі у 1700-1704 рр. Семен Палій. Північна війна та роль українських полків в ній. Повстання І. Мазепи. Переговори Мазепи зі шведською стороною і перехід на бік Швеції.</p> <p>Воєнно-політичні акції Петра I проти українців. Полтавська битва та її наслідки для України. Конституція П. Орлика та її історичне значення.</p> <p>Гетьманування І. Скоропадського. Решетилівські статті. Обмеження автономії Гетьманщини. Перша Малоросійська колегія. Гетьманування П. Полуботка.</p> <p>Гетьманування Д. Апостола Правління гетьманського уряду .</p>
11	Українські землі у другій половині XVIII ст..	<p>Гетьманування К. Розумовського. Остаточна ліквідація гетьманства. Ліквідація автономного устрою Гетьманщини. Діяльність Другої Малоросійської колегії. Ліквідація Запорозької Січі.</p> <p>Скасування козацького устрою на Слобожанщині.</p> <p>Заселення Південної України. Гайдамацький та опришківський рухи. Коліївщина. Зміни в політичному становищі Правобережної України після поділів Речі Посполитої. Приєднання Кримського ханства до Росії. Історичні умови та особливості розвитку культури України. Стан освіти та книгодрукування. Наука. Розвиток літератури: Л. Баранович, І. Гізель, літописи Г. Граб'янки та С. Величка, «Літопис самовидця».</p> <p>Архітектура, графіка та малярство. Видатні українські композитори: А. Ведель, Д. Бортнянський, М. Березовський</p>
12	Українські землі у складі Російської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст..	<p>Адміністративно-територіальний устрій українських земель.</p> <p>Промисловий переворот та зародження ринкової економіки. Військові поселення. Україна у вітчизняній війні 1812 р.</p> <p>Національне відродження в Україні. Декабристський рух в Україні. Південне товариство «Руська правда» П. Пестеля. Розвиток національного руху. Кирило-Мефодіївське братство. Т.Г. Шевченко. Російські та польські суспільні рухи. Антифеодальний рух на українських землях. Виступи під проводом Устима Кармелюка. Київська козаччина</p>
13	Українські землі у складі австрійської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX	<p>Включення західноукраїнських земель до Австрійської імперії. Адміністративно-територіальний поділ. Реформи Марії Терезії та Йосифа II. Національне та соціальне становище українців в Східній Галичині, Закарпатті та Північній Буковині. Соціально-економічний розвиток Західної України. Антифеодальна боротьба на західноукраїнських землях. Повстання під проводом Л.</p>

	ст.Культура України кінця XVIII – першої половини XIX ст..	Кобилиці. «Холерні бунти» в Закарпатті. Початок національного відродження в Західній Україні. «Руська трійця». Революція 1848 – 1849 рр. на західноукраїнських землях. Діяльність Головної руської ради. Національно-визвольний рух 1848 р. у Галичині. Розвиток освіти, науки. Література. Культурно-освітній рух. «Історія Русів». Галицько-руська матиця. Собор руських вчених. Архітектура. Образотворче мистецтво. Театр. Музика.
14	Українські землі у складі Російської імперії в другій половині XIX ст..	Селянська реформа 1861 р.: мета, зміст, та наслідки. Реформи 1860-1870-х рр. Політика російського царизму щодо України. Соціально-економічний розвиток Наддніпрянської України: сільське господарство, промисловість, торгівля, фінанси. Соціальні зміни в Україні. Суспільно-політичне життя в Україні. Валуєвський циркуляр (1863 р.). Емський указ (1876 р.). Російський визвольний рух в Україні. Польський визвольний рух в Україні. Хлопомани. Український визвольний рух. Діяльність громад. М. Драгоманов. Діяльність «Південно-Західного відділу Російського географічного товариства». Діяльність народників в Україні. Діяльність «тарасівців».
15	Українські землі у складі Австрійської (Австро-Угорської) імперії у другій половині XIX ст.	Адміністративні зміни в Австрійській імперії (1867р.). Західноукраїнські землі в Австро-Угорській імперії. Національна політика австрійського уряду щодо українських земель. Соціально-економічний розвиток Галичини, Буковини та Закарпаття. Розвиток кооперативного руху. Трудова еміграція. Суспільно-політичні рухи в Західній Україні. Народовці (українофіли). Радикали. Москвофіли. Утворення політичних партій. Діяльність культурно-освітнього товариства «Просвіта».
16	Українські землі у складі Російської імперії у 1900-1914рр.	Утворення монополістичних об'єднань в Україні. Земельна реформа Петра Столипіна та її вплив на Україну. Консолідація української нації.. Створення політичних партій Наддніпрянщини.. Самостійницька і автономістські течії в національному русі.. Події революції 1905-1907 рр. в Україні. Діяльність українських парламенських громад в I та II Державних Думах. Діяльність «Просвіти». Посилення російського імперського наступу на Україну в 1907—1914 рр.
17	Українські землі у складі Австро – Угорщини у 1900-1914рр. Культура України у другій половині XIX ст. – початку XX ст.	Становище промисловості та сільського господарства. Радикалізація українського політичного руху. Вплив УГКЦ на формування національної свідомості населення західноукраїнських земель. Піднесення української культури. Розвиток освіти, науки, літератури, музичного, образотворчого, театрального мистецтва. Українські підприємці-благодійники. Релігія і церква.

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ЗНАНЬ І УМІНЬ ВСТУПНИКІВ

Вступник повинен знати:

- знання дат, хронологічних меж, періодів найбільш важливих історичних подій і процесів;
- знання фактів, місця, обставин, учасників, результатів подій;
- співвіднесення одиничних фактів і типових загальних явищ;
- визначення характерних суттєвих рис історичних явищ і подій;
- знання історичних понять термінів, їх визначень;
- розкриття причинно-наслідкових зв'язків між подіями.

Вступник повинен вміти:

- порівнювати, аналізувати, узагальнювати і критично оцінювати історичні факти та діяльність осіб;
- оцінювати події та діяльність людей в історичному процесі з позиції загальнолюдських цінностей;
- співставляти історичні події, процеси з періодами (епохами);
- розрізняти тенденційно подану інформацію;
- орієнтуватись у науковій періодизації історії України;
- аргументовано на основі історичних фактів відстоювати власні погляди на ту чи іншу проблему.

ХАРАКТЕРИСТИКА СПІВБЕСІДИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Для проведення співбесіди передбачаються запитання рівень яких відповідає чинній програмі. Матеріали співбесіди включають 10 питань з двох предметів та мають теоретичну спрямованість.

Запитання для проведення співбесіди укладають викладачі української мови та викладачі історії України коледжу, розглядають та схвалюють циклова комісія загальноосвітніх дисциплін та циклова комісія соціогуманітарних дисциплін та іноземних мов, і затверджує голова приймальної комісії коледжу.

Запитання складені з наміром виявити ступінь сформованих ключових компетентностей та наскрізних вмінь та вміння висловити думку. Кожен вступник отримує 10 запитань, серед яких 5 запитань з української мови та 5 запитань з історії України. Відповідь на кожне запитання оцінюється балами від 0 до 20.

16–20 балів якщо вступник: – безпомилково відповів на всі питання; – повно розкрив зміст матеріалу, передбаченого заданими питаннями; – виклав свої знання грамотною мовою в певній логічній послідовності; – показав вміння ілюструвати теоретичні положення конкретними прикладами; – відповідав самостійно без навідних питань викладача. Можливі одна–дві неточності при висвітленні другорядних питань або в судженнях, які вступник легко виправив після зауваження викладача.

11–15 балів, якщо відповідь, в основному, задовольняє попереднім вимогам, але при цьому має один із недоліків: – у викладі допущено невеликі прогалини, які виправлено при зауваженні викладача; – допущено помилку або більше двох недоліків при висвітленні додаткових питань, які легко виправлені при зауваженні викладача.

6–10 балів виставляється у таких випадках: – неповно розкрито зміст питань, але показано їх загальне розуміння; – допущено помилки у визначенні понять, використанні наукової термінології, які виправлені після декількох навідних питань; – вступник не справився з питаннями на виявлення логічного мислення, показав недостатню сформованість основних умінь і навичок.

0–5 балів виставляється у випадках: – виявлено незнання або нерозуміння навчального матеріалу; – вступник не відповів на більшу половину питань; – допущено помилки у визначенні понять, висвітленні теоретичних положень, які не виправлено при зауваженнях викладача; – вступник не володіє науковою термінологією.

На відповідь вступнику дається до 10 хвилин. За потреби вступник може занотувати на проштампованому аркуші паперу зміст одержаних запитань. Повну відповідь з аналізом і формулюванням визначень вступник дає усно.

При оцінюванні відповіді вступника потрібно керуватися такими критеріями: правильність повної відповіді; ступінь усвідомленості, розуміння вивченого; здатність практично реалізувати набуті знання; мовленнєво оформлення відповіді; рівень самостійності вступника під час усної відповіді. Відповідь вступника має бути зв'язною, логічно послідовною; відповідаючи, він повинен виявляти теоретичні знання з тієї чи іншої теми, уміти практично застосовувати правила, обґрунтовувати їх, аналізувати визначені програмою явища. Відповідь вступника оцінюється, результат мотивується.

Інформація про результат співбесіди оголошується вступникові в день її проведення.

Використання електронних приладів, підручників, навчальних посібників та інших матеріалів під час співбесіди заборонено.

Максимальна кількість балів за результатами співбесіди – 200. Мінімальний бал, з яким вступник допускається до участі у конкурсі – 100. Вступник, що отримав менше 100 балів отримує негативну оцінку («незадовільно»).

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Глазова О.П. Українська орфографія: Навч. посібн. – Харків, 2018.
2. Глазова А.П. Українська пунктуація: Навч. посібн. – Харків, 2014.
3. Данилевська Оксана Українська мова, ДПА + ЗНО, Київ «Літера», 2018
4. Дудик П.С. Просте ускладнене речення. – Вінниця, 2012.
5. Мацько Л.І., Сидоренко О.М., Мацько О.М. Стилїстика української мови: Підручник. – К., 2013.
6. Український правопис. – 5 - е вид., випр. і доп. – К.: Наук. думка, 2019.
7. Ющук І.П. Українська мова: Підручник. – К.: Либідь, 2003.
8. Яцимїрська М.Т. Сучасна українська мова: Пунктуація. Навч. пос. – Львів: ЛНУ, 2012.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

1. Бойко О.Д. Історія України: Навч. посібник. /3-тє вид., вип., доп. – К.: Академвидав, 2007. – 688 с.
2. Видатні постатї в історїї України IX—XIX ст. : Короткі біографїчні париси. — К., 2002.
3. Власов В. Історія України: Підручник для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Генеза, 2005. – 280 с.
4. Власов В. Історія України: Підручник для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Генеза, 2005. – 256 с.
5. Власов В. Історія України: Підручник для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Літера ЛТД, 2017. – 304с.
6. В'ятрович. В. Україна. Історія з грифом «Секретно»/ В. В'ятрович. – Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сїмейного Дозвілля», 2014. – 512с. Хіт
7. Грицак Я. Нарис історїї України. Формування модерної української нації XIX—XX ст.- К: Генеза,1996.
8. Земерова Т. Історія України. Комплексна підготовка до ЗНО і ДПА /Т. Земерова. – Тернопіль: Підручники і посїбники, 2021- 640с.
9. Земерова Т. Історія України. Тестові завдання у формї ЗНО /Т. Земерова. – Тернопіль: Підручники і посїбники, 2021- 144с.
10. Земерова Т. Історія України. Таблицї та схеми /Т. Земерова. – Тернопіль: Підручники і посїбники, 2020- 448с.
11. Яковенко Н. Нарис середньовїчної та ранньомодерної України. – 2-ге вид. , перероблене та розширене. К.: Критика, 2005. – 584с.: іл.
12. Відеокурс. Історія України . режим доступу: <https://uahistory.co/video/ukraine100x3/>